

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/48/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413207030
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Doležajová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4413207030.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Doležajovej a členiek senátu JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Marty Polyákovej, v právnej veci žalobcu : Lawyer Partners a.s., so sídlom v Bratislave, Prievozská 37, IČO: 35 944 471, proti žalovanej: T. M., bytom Q. M., T. XX, o zaplatenie 12,95 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 24. 06. 2015 č. k. 5Ro/184/2013-19 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
Žalovanej **n e p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zastavil konanie, v ktorom sa žalobca od žalovanej domáhal zaplatenia 12,95 eura s príslušenstvom. Rozhodol tak v intenciách § 2 ods. 1 písm. a/ § 5 ods. 1 písm. a/ a § 10 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v platnom znení (ďalej len „Zákon o súdnych poplatkoch“) po zistení, že žalobca i napriek výzve súdu a náležitom poučení o následkoch nezaplatenia poplatku v súdom určenej 10 dňovej lehote od doručenia výzvy nezaplatil súdny poplatok za žalobu vo výške 16,50 eura, ktorého výšku určil podľa položky 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov. V tejto súvislosti konštatoval, že žalobca žalobu voči žalovanej zo dňa 20. 07. 2006 doručil hromadne s ďalšími podaniami na nosiči dát na súd dňa 26. 03. 2013, pričom v sprievodnom liste uviedol, že ide o podania z roku 2006. Za situácie, že žalobca túto skutočnosť relevantným spôsobom nepreukázal, nepovažoval žalobu za totožnú s podaniami doručenými v roku 2006. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože konanie bolo zastavené.

2. Predmetné uznesenie včas podaným odvolaním napadol žalobca, žiadal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Poukázal na to, že dňa 24. 07. 2006 urobil na súde prvej inštancie podanie elektronickými prostriedkami podpísanými zaručeným elektronickým podpisom podľa zák. č. 215/2002 Z. z. obsahujúce žalobu na vydanie platobného rozkazu, ktorou sa voči žalovanej domáhal zaplatenia istiny s príslušenstvom, pričom súd prvej inštancie mu takto urobené podanie odmietol prijať a DVD nosiče mu vrátil späť. O prípustnosti jeho podania následne rozhodoval Ústavný súd SR, ktorý vo svojom náleze sp. zn. III. ÚS 253/2007 vyslovil záver, že Okresný súd Nové Zámky porušil jeho základné právo na súdnu ochranu a právo na spravodlivé súdne konanie neprijatím uvedeného podania urobeného elektronickou formou a podpísané zaručeným elektronickým podpisom a prikázal mu vo veci tohto podania konať podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku s tým, že právne účinky podania zostávajú zachované s účinnosťou ku dňu jeho podania. Pokiaľ teda opätovne doručil súdu prvej inštancie podania, o ktorých Ústavný súd SR rozhodol týmto nálehom, mal za to, že účinky podania zostali zachované s účinnosťou ku dňu podania t. j. ku dňu 24. 07. 2006 a tento deň je teda i dňom, v ktorom bola podaná žaloba na vydanie platobného rozkazu. Nestotožnil sa preto s prvoinstančným súdom, ktorý vychádzal z predpokladu, že ide o nové, aj keď skutkovo totožné návrhy doručené prvýkrát až v roku 2013, z ktorého dôvodu ho vyzval na zaplatenie súdneho poplatku. Mal za to, že je nevyhnutné v prejednávanej veci žalobe na vydanie platobného rozkazu pripísať účinky

podania k pôvodnému dátumu podania, t. j. ku dňu 24. 07. 2006 nielen z dôvodu, že súdny poplatok nemožno v súčasnosti už vyrubiť, ale najmä z dôvodu premlčania uplatnenej pohľadávky. Argumentoval v tejto súvislosti, že nemá zákonnú povinnosť uniesť dôkazné bremeno preukázania, že ide skutočne o žaloby podávané pôvodne v roku 2006 a nielen o totožné žaloby, doručené súdu prvýkrát v roku 2013, pretože to bol súd prvej inštancie, ktorý porušil jeho právo, a preto nemožno od neho spravodlivo očakávať splnenie si tejto povinnosti, ktorú by nemal v prípade, ak by súd prvej inštancie riadne splnil svoju povinnosť a žaloby z roku 2006 prijal a zapísal. Ak súd prvej inštancie odmietol podania zapísané na DVD nosiči a vrátil mu ich späť v roku 2006, mal si pre vlastné potreby urobiť také opatrenia, aby v prípade potreby vedel posúdiť, ktoré žaloby odmietol. Poukázal tiež na to, že napriek tvrdeniu súdu prvej inštancie o akýchsi nových žalobách tento naďalej koná vo veciach s právnym zástupcom, ktorý je oprávnený na jeho zastupovanie na základe plnomocenstva z roku 2010 a vzťahujúcim sa na návrhy podávané v roku 2006. Konštatoval tiež, že na preukázanie svojich tvrdení doložil listom zo dňa 19. 02. 2014 súdu prvej inštancie do spisov súdnej správy rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 16. 06. 2009, DVD nosiče z roku 2006 a notársku zápisnicu osvedčujúcu právnu skutočnosť, ktoré bez akejkolvek pochybnosti preukazujú, že ide o podania z roku 2006. Opierajúc sa o ust. § 5 ods. 1 písm. a/, § 8 a § 13 Zákona o súdnych poplatkoch zastal názor, že v čase, keď súd prvej inštancie ho vyzýval na zaplatenie súdneho poplatku, súdny poplatok mu už nebolo možné vyrubiť, pretože uplynula lehota 3 rokov od konca kalendárneho roka, v ktorom sa stal splatným a teda nebol daný zákonný dôvod pre takýto postup súdu a následne ani pre zastavenie konania pre nezaplatenie súdneho poplatku. Súdny poplatok sa totiž stal splatným dňa 31. 03. 2006 a lehota na vyrubenie súdneho poplatku preto uplynula dňa 31. 12. 2009. Súd prvej inštancie mu tak svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom.

3. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), ako i skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP) prejednal odvolanie žalobu bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

4. Podľa § 470 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

5. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

6. Prijatím zák. č. 160/2015 Z. z. s účinnosťou od 01. 07. 2016 došlo k zrušeniu zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (§ 473 CSP). Nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikability procesnoprávných noriem, čo znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to i na konania začaté pred dňom účinnosti Civilného sporového poriadku s výnimkami z tohto základného pravidla ustanovenými v § 470 ods. 2 CSP.

7. Podľa § 2 ods. 1 písm. a/ zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „Zákon o súdnych poplatkoch“), poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzovníka ustanovený poplatok z návrhu.

8. Podľa § 5 ods. 1 písm. a/ Zákona o súdnych poplatkoch, poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

9. Podľa § 8 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch, poplatok za podanie návrhu alebo žiadosti, poplatok za uplatnenie námietky zaujatosti v konkurznom konaní alebo reštrukturalizačnom konaní podľa osobitného predpisu a poplatok za konanie o dedičstve je splatný vznikom poplatkovej povinnosti.

10. Podľa § 10 ods. 1 veta prvá a druhá Zákona o súdnych poplatkoch, ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania, prvostupňový súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený.

11. Podľa § 13 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch poplatok alebo doplatok poplatku nemožno vyrubiť po uplynutí troch rokov od konca kalendárneho roku, v ktorom sa stal splatným.

12. Ustanovenie § 82 ods. 1 OSP, účinné do 01. 07. 2016 zakotvovalo, že konanie je začaté dňom, keď došiel súdu návrh na jeho začatie alebo, keď bolo vydané uznesenie, podľa ktorého sa konanie začína bez návrhu, pričom obdobne i § 156 CSP upravuje, že konanie sa začína doručením žaloby alebo návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia súdu.

13. V prejednávanej veci obsah spisu preukazuje, že dňa 26. 03. 2013 bolo súdu prvého stupňa doručené hromadné podanie žalobcu na štandardnom nosiči dát, obsahujúce žalobu žalobcu datovanú zo dňa 20. 07. 2006 na vydanie platobného rozkazu, ktorým by žalovanej bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 390,- Sk ako i náhradu trov konania z titulu nezaplatených koncesionárskych poplatkov. Výzvou zo dňa 29. 04. 2015 súd prvej inštancie vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu vo výške 16,50 eura v lehote 10 dní od doručenia výzvy zároveň s poučením o následkoch nezaplatenia poplatku. Žalobca súdny poplatok nezaplatil (a to ani do dňa rozhodnutia odvolacieho súdu), z ktorého dôvodu súd prvej inštancie preskúmaným rozhodnutím konanie zastavil.

14. Žaloba spochybnil postup prvoinštančného súdu dôvodiac, že žaloba na začatie konania datovaná dňa 20. 07. 2006, doručená súdu prvej inštancie dňa 26. 03. 2013 je pôvodnou žalobou na začatie konania, ktorú doručil súdu ešte dňa 24. 07. 2006 ako elektronické podanie na DVD nosiči podpísané zaručeným elektronickým podpisom a že v dôsledku uplynutia 3-ročnej lehoty podľa § 13 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch mu už nemožno vyrubiť súdny poplatok za návrh na začatie konania. V tejto súvislosti odkázal i na nález Ústavného súdu SR pod sp. zn. III. ÚS 253/2007 v ktorom mal Ústavný súd vysloviť záver, že Okresný súd Nové Zámky porušil základné právo žalobcu na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a právo na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd neprijatím jeho podania z 31. 03. 2006 urobeného elektronickou formou a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom a že prikázal súdu prvej inštancie konať vo veci jeho podania podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, pričom právne účinky tohto podania zostanú zachované s účinnosťou ku dňu jeho podania, lebo žaloba na začatie konania bola urobená v zákonom ustanovenej forme. V priebehu odvolacieho konania písomným podaním zo dňa 22. 04. 2016 žalobca oznámil, že v odvolaní došlo k chybe, keď uviedol, že na základe nálezov ústavného súdu mal súd prvej inštancie vo veci konať, pretože správne tak mal urobiť na základe rozsudku ESLP zo dňa 16. 06. 2009, ktorým bolo konštatované, že súd prvej inštancie porušil jeho právo na spravodlivé konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

15. Odvolací súd napriek oznámeniu žalobcu reagujúc na námietky odvolateľa prioritne poukazuje na to, že Ústavný súd SR na neverejnom zasadnutí prerokoval sťažnosť žalobcu proti postupu Okresného súdu Nové Zámky v súvislosti s neprijatím jeho podaní realizovaných elektronickými prostriedkami a podpísaných zaručeným elektronickým podpisom a uznesením zo dňa 27. 09. 2007 pod sp. zn. III. ÚS 253/2007 sťažnosť žalobcu odmietol ako oneskorene podanú. Za situácie, keď v predmetnej veci nález vydaný nebol nemožno prisvedčiť tvrdeniu žalobcu, že súd prvej inštancie mal rešpektovať príkaz vyplývajúci z nálezov Ústavného súdu SR a že v súvislosti s týmto nálezom právne účinky jeho podania z 24. 07. 2006 zostali zachované i v prípade žaloby doručenej Okresnému súdu Nové Zámky dňa 26. 03. 2013.

16. Z rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu zo dňa 16. 06. 2009 týkajúceho sa sťažností č. 54252/07, č. 3274/08, č. 3377/08, č. 3505/08, č. 3526/08, č. 3741/08, č. 3786/08, č. 3807/08, č. 3824/08, č. 15055/08, č. 29548/08, č. 29551/08, č. 29552/08, č. 29555/08 a č. 29557/08, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06. 11. 2009, vyplýva, že Okresný súd Nové Zámky porušil právo žalobcu na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd neprijatím jeho podania v roku 2006 urobeného elektronickou formou a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom (bod 54 a 55 odôvodnenia rozsudku zo skutkového hľadiska okresný súd neprijal podanie žalobcu tým, že doručený DVD nosič s návrhmi vrátil žalobcovi späť hoci možnosť podania návrhu na začatie konania elektronickou formou bola do právneho poriadku zakotvená už v roku 2002); Európsky súd pre ľudské práva v rámci odôvodnenia rozsudku o náhrade škody zdôraznil, že najprimeranejším spôsobom odstránenia porušenia práva žalobcu na spravodlivé súdne konanie by bolo zaevidovanie pôvodných podaní, ako keby boli podané v deň, kedy ich žalobca po prvýkrát doručil okresnému súdu a naložiť s nimi so zachovaním všetkých predpokladov spravodlivého procesu.

17. S ohľadom na uvedené zistenia bolo tak povinnosťou žalobcu preukázať, že žaloby na začatie konania doručené súdu prvého stupňa dňa 26. 03. 2013 sú totožné so žalobami, doručenými súdu prvej inštancie dňa 24. 07. 2006. Žalobca však v konaní nepreukázal totožnosť žaloby doručenej súdu prvej inštancie v roku 2013 so žalobou doručenou tomuto súdu na DVD nosičoch v roku 2006, a preto nemožno prvoinštančnému súdu vytýkať, že žalobe podanej v roku 2013 nepriznal účinky, ktoré by jeho žaloba mala, keby bola podaná v roku 2006. V tomto smere odvolací súd poukazuje na to, že podľa chronológie podaní spoločnosti Lawyer Partners, a.s. vyhotovenej súdom prvej inštancie, v spojení s jej doplnkami (30. 06. 2016, 18. 07. 2016) táto bola nasledovná: prvé podanie: 31. 03. 2006 (Spr 316/06) - 2ks DVD nosičov s názvom OS083 Nové Zámky 001 a OS083 Nové Zámky 002 - vrátené spoločnosti 05. 04. 2006 (Spr 328/06); druhé podanie: 26. 07. 2006 (Spr 637/06) - 2ks DVD nosičov s názvom OS083 Nové Zámky 001 a OS 083 Nové Zámky 002 - vrátené spoločnosti 30. 10. 2006 (Spr 875/06), (či ide o totožné podanie z 31. 03. 2006 alebo ďalšie žaloby sa neskúmalo, zrejme však išlo o ďalšie žaloby); tretie podanie: 19. 10. 2006 (Spr 875/06) - 2ks DVD nosičov doručených na súd už dňa 31. 03. 2006 - vrátené spoločnosti 30. 10. 2006 (Spr 875/06); štvrté - posledné podanie: 26. 03. 2013- 46 DVD nosičov. Posledné podania boli spoločnosťou Lawyer Partners a. s. doručené Okresnému súdu Nové Zámky osobne dňa 26. 03. 2013. Predmetné podanie, ktoré obsahovalo 46 nosičov, sprievodný list a plnomocenstvo, prevzali zamestnankyne podateľne OS. Sprievodný list a plnomocenstvo boli zapísané dňa 26. 03. 2013 do Spr. denníka pod č. 384/2013. DVD nosiče boli spracované informatikom súdu a obsahovali 29.689 podaní, ktoré boli adresované 25 okresným súdom. Okresného súdu Nové Zámky sa týkalo 1.858 podaní, ktoré boli prekopírované na externý hard disk, vytlačené a odovzdané na postupné spracovanie zamestnancom podateľne, boli zaregistrované do registra RO, pričom lustrácia bola vykonaná civilnou kanceláriou priebežne. Potvrdenia o zaručenom elektronickom podpise vytlačené neboli, z dôvodu, že po zobrazení obsahu DVD nosičov certifikovaným spôsobom prostredníctvom aplikácie pre ZEP, obsahovali certifikát použitého zaručeného elektronického podpisu pre tieto podania s platnosťou od 24. 03. 2006 do 24. 03. 2007. Posledné podanie zo dňa 26. 03. 2013 obsahuje podania zo dňa 26. 03. 2006 a ďalšie podania zo dňa 26. 07. 2006. Na potvrdeniach o prijatí návrhu sa uvádzal však len dátum 31. 03. 2006, z ktorého dôvodu tak vznikol rozpor v dátumoch na tých podaniach, ktoré boli súdu pôvodne doručované druhým podaním zo dňa 26. 07. 2006, a na ktorých návrhoch je uvedený dátum 20. 07. 2006. Žalobca dňa 03. 03. 2014 doručil súdu prvej inštancie list zo dňa 19. 02. 2014, ku ktorému pripojil 4 DVD nosiče a požiadal o založenie dokladov do spisov súdnej správy Spr. 138/2010. 18. I podľa názoru odvolacieho súdu v posudzovanej veci žalobca hodnoverne nepreukázal svoje tvrdenie o totožnosti žaloby doručenej súdu prvej inštancie v roku 2013 s pôvodnou žalobou doručenou na DVD nosičoch v roku 2006. V tejto súvislosti tiež zdôrazňuje, že v konaní pred ESLP, v ktorom sa žalobca ako sťažovateľ domáhal vyslovenia porušenia jeho práva na prístup k súdu podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru tým, že v konaniach pred Ústavným súdom nedosiahol primeranú nápravu, jedným z argumentov žalobcu bol poukaz na to, že nemohol predložiť originál DVD nosiče s pôvodnými návrhmi z roku 2006 všeobecným súdom, pretože boli priložené k jeho ústavným sťažnostiam a následne zaslané európskemu súdu v súvislosti s preskúmanými sťažnosťami a súčasne podľa znaleckého posudku bolo prakticky a právne nemožné vyhotoviť identické kópie originálnych DVD nosičov s ich originálnou časovou stopou. ESLP rozhodnutím zo dňa 25. 09. 2012 vo veci sťažnosti žalobcu č. 50645/2008 a ďalších 23 sťažností proti Slovenskej republike tieto odmietol ako neprijateľné a na argument žalobcu uviedol, že vo formulári sťažnosti ako aj v iných dokumentoch súdu je výslovne uvedené, že sa súdu nemajú predkladať originály dokumentov na účely individuálnej sťažnosti; sťažovateľ (žalobca) napriek tejto inštrukcii k svojmu podaniu priložil originálne DVD nosiče, o ich vrátenie nepožiadaval a jeho argument o nemožnosti predložiť tieto DVD nosiče všeobecným súdom je preto neudržateľný (bod 38 odôvodnenia rozhodnutia). V nadväznosti na to odvolací súd dodáva, že pokiaľ aj ESLP svojim rozsudkom zo dňa 16. 06. 2009 by prikázal Okresnému súdu Nové Zámky znovu konať vo veciach podaných elektronicky na DVD nosičoch v roku 2006, na splnenie jeho odporúčania na odstránenie porušenia práva žalobcu na spravodlivé konanie tým, aby okresný súd o podaní žalobcu konal podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a pripísal mu účinky, ako keby boli podané v roku 2006 je potrebné v zmysle jeho odôvodnenia preukázať totožnosť týchto žalôb s tými, ktoré boli podané v roku 2013, čo ale žalobca nad rozumnú pochybnosť neučinil a svoju povinnosť v tomto smere si nesplnil.

19. Za danej procesnej situácie preto súd prvej inštancie dôvodne vychádzal z toho, že žalobcovi doručením žaloby dňa 26. 03. 2013 vznikla poplatková povinnosť a správne v súlade so zhora citovanou platnou zákonnou úpravou vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku za podanú žalobu a po bezúspešnosti výzvy konanie zastavil. Argumentácia žalobcu, že súdny poplatok bol vyrubený súdom prvého stupňa v rozpore s ust. § 13 Zákona o súdnych poplatkoch, t. j. po uplynutí 3-ročnej lehoty po jeho splatnosti je takto nedôvodná a v tomto smere odvolací súd len upriamuje pozornosť na rozhodovacia

prax Najvyššieho súdu SR v skutkovo a právne obdobných veciach žalobcu, ktorej závery sa evidentne presadia i v prejednávanej veci a niet dôvodu sa od nich odkloniť (pozri rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/336/2013, 3Cdo/436/2013, 3Cdo/498/2014, 1Cdo/281/2013, 5Cdo/81/2015, 5Cdo/330/2014, 7Cdo/364/2014, 2Cdo/424/2013, 4Cdo/372/2013, 6Cdo/465/2013, 8Cdo/95/2014, 8Cdo/219/2015, 4Cdo/968/2015, 3Cdo/128/2015, 2Cdo/585/2015, 4Cdo/771/2015). Pokiaľ teda za daných okolností súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobcovi v posudzovanej veci vznikla poplatková povinnosť doručením žaloby vo výške ním i správne určenej (časť I., položka 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov tvoriaceho prílohu Zákona o súdnych poplatkoch) a pre jej nesplnenie sú dané podmienky na zastavenie konania v intenciách § 10 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch, neprieči sa jeho postup zákonnej úprave, čím nedošlo ani k znemožneniu realizácie procesných oprávnení žalobcu spôsobom významným z hľadiska § 221 ods. 1 písm. f/ OSP.

20. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, i keď s ohľadom na výsledok odvolacieho konania principiálne by bolo namieste priznanie náhrady trov odvolacieho konania žalovanej podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V danej veci však možnosť priznania náhrady trov konania vylučovala skutočnosť, že žalovanej v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, čím bol daný dôvod pre aplikáciu čl. 4 CSP.

21. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.